

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Quomodo affectus sint eliciendi & continuandi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

ac nudæ adhæſionis ad Deum, aut transforma-
tionis, uniformitatis, Deiformitatis, & ſimi-
lium, ad quæ nulla ars, nullaque poteſt huma-
na pervenire industria, tamenſi illa nos poſſit
ad hunc perfectionis apicem diſponere, ad il-
lum enim eminentem orationis gradum per il-
las praxes humiliores, de quibus hic agimus,
pervenitur.

Nemo tamen perſuadere ſibi debet, affe-
ctus iſtos cuilibet ex tribus prædictis ſtatibus
ordinarios, ita eſſe illis proprios, ut illi qui in
alia via ſunt, illis nunquam poſſint aut debeant
affici, etenim contingere non rarò ſolet, quod
Deus animas etiam perfectiſſimas aliquo ſui ti-
more percellat, & è contra qui vix dum Deo
ſervire incipiunt, frequenter Dei amore ſic in-
flammantur, ut credant ſe jamjam perfectè
illi ac totaliter poſſe uniri. Verùm affectus iſti
transitorii ſunt, poſtea enim quàm illos quis
perſenſerit, atque illis etiam pro tunc locum
dederit, quo ita (ut inferius dicemus) motum
& attractum Spiritus ſancti ſequatur, ſtatim ad
viam ſuam ordinariam neceſſe eſt ut revertatur,
ut ſtatui ſuo conformiter agat.

*Quomodo affectus ſine eliciendi &
continuandi.*

*Affectu
contin-
andorum
& pro-
trahendo-
rum indu-
ſtria.*

HOc tandem unicum dicendum nobis
reſtat; videlicet ad continuandos pro-
trahendosque affectus poſſe nos uti certis qui-
busdam industriis, illis, quas ſupra pro dila-
tanda meditatione præſcripſimus, haud abſimi-
libus: hoc eſt, per conversiones & Apoſtro-
phas, nunc ad Deum, mox ad Beatiffimam Vir-
ginem

ginem, Angelum nostrum custodem, aut aliquem sanctum, quandoque etiam ad ipsas creaturas nos convertendo: super omnia tamen faciendo haud infrequentes reflexiones supra nosipsum, ut nosmetipsum de nostris tepidatibus ac negligentis arguamus, atque animas nostras multis rationibus excitemus, animemus atque impellamus, ut se resolvant ad ea, quae meditando cognovimus, strenuè atq; indefessè executioni mandanda.

Quoad affectuum producendorum tempus; sunt, qui illos immediatè post quamlibet eliciunt considerationem. Alii usque ad fiduciam omnium considerationum expectant, alii denique affectus simul cum considerationibus conjungunt & quasi æquali gradu producant. Ex tribus his methodis quivis seligere poterit, quæ ei videbitur esse convenientior ac fructuosior. Aliqui enim facilius & commodius affectus statim post considerationes singulas eliciunt, quod etiam reverà videtur esse magis congruum atque Incipientibus magis proprium. Alii plurimas simul rationes & considerationes quasi accumulunt, ut fortius adigant & efficacius impellant voluntatem ad capessendas, quas intendunt, resolutiones. Alii deniq; hoc sibi experiuntur commodius ac fructuosius, ut uniant intellectum unà cum voluntate, atque omnes suas considerationes habeant affectivas, atque iste modus est maximè proprius illis, qui jam aliquem fecerunt in oratione progressum, aut illis, qui multum se sentiunt à Deo tactos. Inferius ponemus for-

mulas juxta tres illas methodos, ut illæ servantur pro norma & exemplo.

CAPUT X.

De aliquibus affectibus generalibus pro qualibet cujusvis generis oratione. Et primò de gratiarum actione.

INter quamplurimos affectus, quos in oratione concipere atque elicere potest voluntas, quatuor sunt, quos *generales* appellant & *universales*, eo quod in omnibus illi queant orationibus elici, quacumque demum illæ de materia instituantur. Illi sunt primò Gratiarum actio. 2. Bona proposita. 3. Oblatio & 4. Petitio, de quibus nunc in particulari agemus.

Definitio gratiarum actionis propriè dicta.

Gratiarum actio accipitur duobus modis. Primò enim maximè propriè atque in significatione valde stricta accipitur pro quadam animi commotione, qua Deo pro collatis beneficiis gratiarum actiones reddimus. Secundò

Gratiarum actio sæpè accipitur pro laude.

in acceptione largiori sumitur pro quibuslibet laudibus, quas Deo persolvimus, sicut exempli gratia quando in Missæ officio canimus: *Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam*, id est, benedicimus tibi, laudamus te propter magnam gloriam atque infinitas tuas perfectiones. Et sicut etiam aliquando dixit

Matth. II. 29.

Salvator noster: *Consteor tibi Pater, Domine cæli & terre, quia abscondisti hæc à sapienti-*